

MINIPUT 1998

Programa

Organització

Del 16 al 19 de novembre de 1998
 Lloc: Universitat Pompeu Fabra
 Auditori de l'edifici Rambla
 La Rambla, 30
 08002 Barcelona

PROGRAMA

[Dilluns 16 de novembre](#)

[Dimarts 17 de novembre](#)

[Dimecres 18 de novembre](#)

[Dijous 19 de novembre](#)

Dilluns 16 de novembre

ON SÓN ELS LÍMITS?

On són els límits? Qui els marca? Un dels temes que va provocar més polèmica a Stuttgart va ser l'intent d'unir la qualitat dels programes amb els alts nivells d'audiència. És possible produir programes interessants de qualitat i passar-los en *prime-time*? Actualment molts programes intenten mantenir un cert nivell qualitatiu, però, al mateix temps, volen "enganxar" el públic. Per això, actualment hi ha una certa tendència a fer programes d'entreteniment que traspassin uns determinats límits, que siguin crítics i provocadors i, alhora, divertits.

Amb la presència de José Miguel Monzón (Gran Wyoming), presentador de *Caiga quien caiga* de Tele 5.

Assistents a la sessió: Joaquim Jordà (guionista i director), Víctor M. Amela (cap de la secció de televisió de La Vanguardia) i Emili Prado (catedràtic de Comunicació Audiovisual de la UAB).

Es projectaran els programes següents:

- [Caiga quien caiga](#) (Argentina, Cuatro Cabezas SA, 85')
- [Expedition Robinson \(part I\)](#) (Suècia, SVT, 58')
- [Brass Eye](#) (Gran Bretanya, Channel 4, 23')

Caiga quien caiga

Argentina, 85'

Caiga quien caiga

Any de producció: 1997

Gènere: entreteniment

Producció. Cuatro Cabezas, S.A.

Directors: Diego Guebel i Pablo del Pozo

Autors: Pergolini, Guebel, De Lapunte i Di Natale

Productors: Guebel i Pergolini

Llengua original: espanyol

CQC és un programa conegut a l'estat espanyol per la versió que, capitanejada per El Gran Wyoming, n'ofereix Tele 5. *Caiga quien caiga* presenta un format de programa informatiu que es converteix en una paròdia d'ell mateix. Aquest resultat s'aconsegueix combinant l'humor i la ironia i apostant per una forma trencadora en què la música i el muntatge de les imatges són elements clau. A cada programa es tracten temes de màxima actualitat informativa i el que s'intenta és aconseguir parlar amb els seus protagonistes, però no pas de manera convencional, sinó trencant esquemes i anant al gra, encara que de vegades es pugui posar el dit a la nafra. El més important és intentar obtenir respostes contundents... i que els "entrevistats" es posin les ulleres fosques, símbol distintiu del programa (quasi bé la mascota).

El programa argentí de Guebel i Pergolini ha esdevingut tot un fenomen a Llatinoamèrica i recull una tradició radical i crítica contra el poder polític, pròpia d'un treball continuat d'humor sarcàstic a la televisió d'aquell país. El fet de fer-ne una versió espanyola amb un impacte similar ha suposat tota una experiència d'exportació d'un format televisiu.

Expedition: Robinson (part I)

Suècia, 58'

Expedition: Robinson

Any de producció: 1997

Gènere: entreteniment

Producció: SVT, STRIX, PLANET 24

Productor: Mikael Hylin

Llengua original: suec

Un dels programes més interessants d'aquest INPUT'98 ha estat sens dubte *Expedition: Robinson*, un concurs suec que lluita aferrissadament per "caçar" una part important de l'audiència televisiva dels dissabtes a la nit.

En aquesta primera part d'*Expedition: Robinson* un grup de setze homes i dones són "abandonats" en una illa paradisiàca deshabitada. Allí, dividits en dos equips, han d'aconseguir conviure i sobreviure sense tenir contacte amb la resta del món i amb mitjans escassos. El més pervers de tot és que no solament no es potencia la solidaritat entre els concursants, sinó que es provoca una gran competitivitat entre ells, ja que cada vegada que un dels equips perd una prova els seus membres n'han d'expulsar un company. Aquest ha estat un dels punts més polèmics de l'emissió d'aquest programa perquè el vot de cada participant és secret, però s'emet davant de la càmera i va acompanyat de tot un seguit d'explicacions sobre la seva decisió per als telespectadors.

Aquest primer episodi va ser molt criticat per la premsa. A més, un cop finalitzat l'enregistrament dels programes un dels concursants es va suïcidar. La investigació posterior va descartar qualsevol relació entre el suïcidi i el programa. La televisió sueca va respondre a les crítiques aturant l'emissió del programa durant dues setmanes i eliminant-ne les escenes en què s'exposaven els motius del vot d'expulsió. A partir d'aquest moment l'èxit d'*Expedition: Robinson* ha estat cada vegada més fulminant. Però, encara ara, els crítics suecs parlen d'aquest programa com d'un producte d'"humiliació televisiva".

Brass Eye

Gran Bretanya, 23'

Prog. 4 – Sex

Any de producció: 1997

Gènere: entreteniment

Producció: una producció de Talkback Production per a Channel 4

Director: Michael Cumming

Guionista: Chris Morris

Productors: Chris Morris, Caroline Lerry

Llengua original: anglès

Quart programa de la polèmica sèrie *Brass Eye*, del guionista i productor Chris Morris, programada al novembre de 1997 per Channel 4 (inicialment l'havia d'emetre la BBC, però es va fer enrere). Es tracta d'un *comedy-show* amb una forta dosi d'humor negre britànic.

Magazín humorístic i corrosiu, aquesta paròdia dels *talk-show* i dels programes informatius es planteja traspassar els límits de permissivitat del públic i de la mateixa cadena. Per a una gran part del públic va resultar ser un producte que criticava la immoralitat i la hipocresia, mitjançant uns mètodes catalogats de tan immorals per ells mateixos que va haver de ser retirat d'antena. El capítol que va provocar que es prengué aquesta decisió va ser el que es va dedicar a les drogues, en el qual es parlava d'una droga "inventada" pels guionistes. Alguns polítics van caure a la trampa i van demanar explicacions al govern sobre aquella nova substància.

En aquest episodi que es pot veure al Miniput, francament divertit i provocador, es mostren situacions relacionades amb el sexe de manera molt grotesca. És la teràpia de xoc realment la millor manera de provocar que els tabús siguin tema de discussió i així aconseguir que se'n parli? És realment la mescla de gèneres (de forma innovadora i provocativa) el futur dels programes de televisió?

Dimarts 17 de novembre

EL "DOCU-SOAP": UN NOU GÈNERE TELEVISIU

La frontera entre la ficció i els documentals és cada vegada menys clara. La "docu-ficció" trenca els límits estrictes entre els gèneres i provoca canvis en el documental. Aquest tipus de films tenen, cada cop més, tendència a ser ficcionats: la documentació es munta en forma d'històries de ficció. Molts documentals s'apropen a aquests films de ficció, perquè així aconseguixen uns resultats d'audiència més alts, encara que d'altres ho fan, perquè utilitzar aquest format ajuda a potenciar el tema que es tracta. En aquesta sessió es podran observar tres exemples de *docu-soap*, un nou gènere televisiu que arrasa a les graelles de programació de la Gran Bretanya.

Amb la presència de Francesc Escribano, director de *Bellvitge Hospital*, i Kornelia Theune, cap de programació i membre de la comissió editora de *docu-soaps* del canal ARTE.

Assistents a la sessió: Mirito Torreiro (professor i crític cinematogràfic) i Joan Salvat (director del programa 30 Minuts)

Es projectaran els programes següents:

- ***Bellvitge Hospital*** (Catalunya, TV3, 30')
- ***Climbing up the Mountains*** (França, ARTE, 26')
- ***Driving School*** (Gran Bretanya, BBC, 30')

Bellvitge Hospital

Catalunya, 30'

Bellvitge Hospital

Any de producció: 1998

Gènere: documental

Producció: TV3

Director: Francesc Escribano

Realitzadors: Joan Úbeda i Rosa Sánchez

Productor: Carles Blanco i Ruth Casanovas

Llengua original: català

Francesc Escribano i Joan Úbeda presenten *Bellvitge Hospital*, la primera sèrie a l'estat espanyol que utilitza el format de *docu-soap*. Es tracta d'una sèrie documental que se centra en el funcionament i la vida quotidiana d'un gran hospital, la residència sanitària Prínceps d'Espanya de Bellvitge, ja que el seu objectiu és reflectir la dimensió humana i universal dels pacients i professionals que treballen en una institució d'aquestes característiques. Es fa un retrat dels seus problemes, il·lusions, somnis i reptes de la vida.

Són històries reals que s'entrecreuen i que tenen continuïtat al llarg dels diferents episodis, ja que es fa un seguiment d'un determinat grup de persones. Malgrat que es tracta d'una sèrie, la percepció no és la mateixa que es tindria en una producció dramàtica, perquè s'imposa l'autenticitat dels personatges i de les situacions.

Bellvitge Hospital segueix la línia de les anteriors produccions realitzades pel mateix equip: *Vides privades*, *Les coses com són*, *Ciudadans*. Tots han estat programes de gran èxit d'audiència i de crítica i han obtingut nombrosos premis nacionals i internacionals. La sèrie constarà de tretze capítols de mitja hora cadascun que es començaran a emetre per TV3 a partir del gener de 1999 en horari de màxima audiència.

Climbing up the Mountains

França, 26'

Climbing up the Mountains

Any de producció: 1998

Gènere: documental

Director: Arnaud Le Goff

Productors: Co-kine, Jérôme

Guionista: Arnaud Le Goff

Aquesta peça no pertany a la selecció de programes mostrada en el darrer INPUT de Stuttgart. Es tracta d'un producte produït pel canal ARTE que encara no s'ha emès per antena perquè s'està acabant de confegir. El podem veure aquí com a preestrena.

Es tracta d'un *docu-soap* dividit en quatre parts de 26 minuts. Els protagonistes són un grup de persones que escalen les muntanyes de l'Atlas. Els quatre programes se centren en les dificultats, les alegries i els intercanvis que es produeixen entre el grup d'escaladors i els guies de muntanya del Marroc, que viatgen junts durant dues setmanes. Una proposta de *docu-soap* que s'estrenarà al gener de 1999 al canal ARTE i que busca fórmules alternatives al model britànic.

Driving School

Gran Bretanya, 30'

Driving School

Any de producció: 1997

Gènere: documental

Producció: BBC

Director: Francesca Joseph

Productora: Francesca Joseph

Llengua original: anglès

Driving School és un programa de *prime-time* resultat de la mescla de dos gèneres clàssics de la televisió: les sèries de ficció (*soap operas*) i els documentals. D'aquesta manera, el programa mostra els desitjos i les passions d'un grup de persones que es treuen el carnet de conduir i que necessiten aprovar desesperadament per veure complert un somni pel qual fa temps que lluiten. Aquestes situacions, en comptes de mostrar-se com a seqüències d'un documental convencional, són estructurades en forma de drama. Així s'aconsegueix un híbrid que es podria classificar com a "serie real". L'estil d'aquesta producció sovint ratlla la caricaturització dels personatges, tant pel que fa a la seva selecció com per la manera de posar-los davant de la càmera. Fins i tot, en alguns casos, arriba gairebé a la ridiculització.

Tot i així, un dels secrets del programa és la selecció de candidats per ser filmats. Una de les protagonistes és Mauree, una senyora gran que, després de quatre-centes hores de classes, encara no ha aconseguit aprovar l'examen teòric i que voldria obtenir el carnet de conduir per poder crear la seva pròpia empresa de serveis de neteja. Maureen és actualment tan popular entre els anglesos com la reina Isabel.

Driving School és un exemple de *docu-soap*, el nou gènere que arrasa a les gralles de programació de la Gran Bretanya; concretament en aquest cas aconsegueix un espectacular 53% de *share*.

Dimecres 18 de novembre

FICCIÓ I INNOVACIÓ

És possible innovar en ficció televisiva mesclant noves idees amb formes convencionals? Es pot aconseguir crear un llenguatge visual alternatiu per explicar històries o no es pot sortir de les directrius marcades pel cinema clàssic? El drama televisiu està més influït per la realitat o per la ficció? En aquesta sessió es passaran dos programes que proposen dos formats de ficció no convencionals; mentre un es centra en diverses peces curtes, l'altre opta per adaptar un clàssic a l'actualitat.

Amb la presència de Miguel Àngel Martín, director de *Pasiones cortas*, i Penny Woolcock, directora de *Macbeth on the State*.

Assistents a la sessió: Lluís Valentí (director del Festival de Cinema de Girona), Loris Omedes (productor de Bausan Films), Ivan Domínguez (guanyador de l'edició de 1998 del Festival de Cinema de Girona) i Isona Passola (presidenta de l'Associació Catalana de Productors Cinematogràfics i Audiovisuals).

Es projectaran els programes següents:

- ***Pasiones cortas*** (Espanya, TV2, 25-30')
- ***Macbeth on the State*** (Gran Bretanya, BBC, 82')

Pasiones cortas

Espanya, 26-30'

Pasiones cortas

Any de producció: 1998

Gènere: ficció

Producció: TVE

Director: Miguel Ángel Martín

Realitzador: Frederic Mas

Productora: Pilar Garcia

Coordinadora: Eva G. Hausmann

Llengua original: castellà

Pasiones cortas és un programa que mostra curtmetratges de ficció rodats en cinema o en vídeo. L'única condició és que siguin històries breus que transmetin emocions. El fet que parteixin d'una idea fresca o original pesa més que no pas que es tracti de produccions molt innovadores en el camp de la realització.

Miguel Ángel Martín pretén cobrir el buit en aquest àmbit de la programació de les cadenes generalistes. Per aquest motiu, dedica un programa a mostrar obres de futurs creadors audiovisuals perquè puguin obtenir una certa difusió i no quedin reduïdes només als circuits dels festivals de cinema.

Al final del programa, que acostuma a durar uns vint-i-cinc minuts i que està integrat per dos o tres curts, depenent de la seva durada, els creadors de les històries que s'han pogut veure hi diuen la seva. Situats en una escenografia inspirada en la seva obra, durant un minut opinen i expliquen els motius pels quals han volgut explicar aquella història d'aquella determinada manera.

Aquest és un dels pocs programes que se centra en la producció d'obres curtes i de realitzadors desconeguts, que tot just comencen. Una aposta arriscada de programa que, al mateix temps, aposta pels joves directors.

Macbeth on the State

Gran Bretanya, 82'

Macbeth on the State

Any de producció: 1997

Gènere: ficció

Producció: BBC Pebble Mill, Birmingham

Director: Penny Woolcock

Guionista: Penny Woolcock Productor: Alison Gilby

Llengua original: anglès

Després de l'èxit que *Shakespeare on the State* va significar per a la BBC 2, Penny Woolcock presenta *Macbeth on the State*, una adaptació força peculiar del clàssic de William Shakespeare que en respecta el text però desplaça l'acció a un polígon d'habitatges socials en l'actualitat. Tant l'acció i l'ambientació com la posada en escena i la direcció són impecables.

Woolcock, documentalista guanyadora de diversos premis, ha adaptat i dirigit aquesta versió contemporània de Macbeth que situa l'acció a Birmingham. Incorpora alguns veïns del barri en petits papers de l'obra o com a gent del poble. La història continua sent un argument sobre el poder, l'amor i la violència, però contextualitzat en un entorn proper, en què la televisió i la mescla de races són elements importants. El llenguatge narratiu és molt modern: el muntatge és trepidant i aposta pels moments efectistes.

Dijous 19 de novembre

JO EXPLICO LA MEVA PROPIA HISTÒRIA

Qui necessita professionals si algunes persones es fan responsables d'explicar la seva pròpia realitat? Aquesta podria ser una de les preguntes que l'audiència es fes després de veure els tres programes d'aquesta sessió. Els *video-diaries* proposen un format documental que se centra en els sentiments íntims expressats pels mateixos documentalistes. Aquests estan contínuament observant el seu entorn i no poden evitar mostrar un punt de vista subjectiu. Les tres històries que es podran veure avui són tres documentals d'autor.

Amb la presència de Jan Ødegårdstuen, director i productor de *U: Filter*.

Assistents a la sessió: Manel Delgado (antropòleg) i Joan González (director de la productora Paral·lel 40).

Es projectaran els programes següents:

- ***U: Filter*** (Noruega, NRK, 34')
- ***Out for Love... Be Back Shortly*** (Israel, 55')
- ***Nobody's Business*** (EUA, POV/ American Doc/ ITVS, 56')

Viladecans TV oferirà una copa de cava en finalitzar l'acte com a cloenda de les jornades.

U: Filter

Noruega, 34'

U: Filter

Durada: 34 minuts

Gènere: programa per a gent jove

Producció: NRK The Norwegian Broadcasting Corporation

Director: Cathrine Wik i J. S. Ødegårdstuen

Productor: Jan Ødegårdstuen

Any de producció: 1997

Llengua original: noruec

Cinc reporters molt joves expliquen la seva realitat de manera molt especial. Tots són realitzadors aficionats i cadascun d'ells conforma un equip d'una única persona. Així, sols amb la càmera esdevenen més propers. L'estil i el contingut dels reportatges és molt variat, ja que cada noi filma individualment. Se'ls dona una càmera digital i trien el tema sobre el qual volen parlar. Es tracta d'un programa fet per gent jove que comença a caminar sola per la vida.

En aquest episodi, quatre joves d'uns vint anys expliquen quatre històries independents: la Mari vol aprendre com pot fer carrera política, en Kim desitja trobar una nòvia, en Lasse intenta situar-se entre l'allau d'informació a què som sotmesos diàriament i en Thomas visita una casa *okupa* a Berlín.

Aquest és un programa per a joves amb un format innovador i senzill, on cada noi filma i munta la seva pròpia història. Un programa molt fresc i no gaire car.

Out for Love... Be Back Shortly

Israel, 55'

Yatzati Lehugess Atlava... Taicef Ashov

Any de producció: 1997

Gènere: documental

Producció: Katzir

Director: Dan Katzir

Guionista: Dan Katzir

Productor: Dan Katzir

Llengua original: hebreu

Un film brillant. Un altre dels programes unànimement més aclamats d'aquest INPUT 98. Un estudiant de cinema israelià decideix seguir el consell del seu professor i fer un treball sobre la seva pròpia vida. D'aquesta manera, Katzir construeix una peça autobiogràfica en què de manera íntima, revela la seva història d'amor amb Iris, una encisadora noia que està a punt de començar el servei militar.

Aquest és el primer film realitzat per un jove israelià que expressa el sentiment de protesta de la seva generació. Katzir lluita per trobar l'amor i la privacitat enmig d'una realitat diària plena d'odi i de por. *Out for Love... Be Back Shortly* és un important document històric, ja que inclou els intensos anys durant els quals el primer ministre Rabin intenta aconseguir la pau a la regió, els diversos atacs que pateix i el seu assassinat l'any 1995.

En aquesta recerca, Katzir narra la fascinant història de la seva família i el paper que hi feia el seu pare, el professor Aharan Katzir, un científic de renom internacional que va ser assassinat pel terrorista Kozo Okamoto a l'aeroport Ben Gurion l'any 1972. Amb humor i amb amor, Dan Katzir construeix un film que examina les cicatrius més doloroses d'Israel.

Nobody's business

EUA, 56'

Nobody's business

Any de producció: 1997

Gènere: documental

Producció: Alan Berliner, American Documentary, ITVS, EUA

Director: Alan Berliner Guionista: Alan Berliner

Productor: Alan Berliner

Llengua original: anglès

A *Nobody's Business* es pot observar un conflicte generacional. El realitzador, Alan Berliner, arrosega el seu reticent pare cap al carreró estret de la memòria per explorar els remolins de conflicte i afecte que lliguen cada família. Berliner s'asseu amb ell davant de la càmera i l'interroga sobre el passat familiar i la relació entre pare i fill. Però el pare no està per a històries i contínuament repeteix que allò que ell està explicant no interessa ningú i que està fent un film a partir del no-res.

El realitzador aconsegueix fer un treball brillant. Amb un notable domini estilístic i de ritme construeix una història d'immigrants, la història de la seva família, que és, al mateix temps, la història de moltes famílies americanes d'avui. Berliner aconsegueix un resultat esplèndid i encisador, un retrat ple de riquesa que mescla de forma equilibrada moments divertits amb sentiments dolorosos. *Nobody's Business* estudia els límits entre la memòria personal i la memòria col·lectiva.

Indiscutiblement, aquest ha estat un dels programes més aplaudits i més ben considerats d'aquesta darrera edició de l'INPUT, una autèntica obra de referència mundial en la història de l'assaig documental.

Organització

Organitzat pels Estudis de Comunicació Audiovisual de la Universitat Pompeu Fabra (UPF), Televisió de Catalunya (TVC) i el Departament de Comunicació Audiovisual i de Publicitat de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB).

12-04-2005

© *Universitat Pompeu Fabra, Barcelona*